

[Olav Olsen.]

Udvalg, der ikke skulde tage alle mulige Hensyn til Erhvervslivet, inden det førte noget frem.

Derfor kan jeg ikke se, at Erhvervslivet — og Industriraadet som dets Repræsentant — ikke med den allerstørste Tryghed kan lægge Sagerne i dets Haand, idet enhver Afgørelse af, hvordan Prisaftaler skal bedømmes, falder ind under Domstolene, saaledes at det i første Instans bliver Landsretterne, der skal træffe Afgørelsen, hvorefter denne kan indankes for Højesteret. Man kan dog ikke stille Virksomhederne bedre, end man her har gjort.

Og naar Industriraadet peger paa, at ogsaa andre Ting, bl. a. Tjenesteydelser, kan inddrages under denne Lovgivning, vil jeg dertil sige, at for en hel Del Tjenesteydelsers Vedkommende, nemlig Tjenesteydelser af akademiske Borgere, der er uddannet paa Statens Bekostning, vil det være rimeligt, om Ministeren bruger sin Myndighed til at søge at skaffe rimelige Priser frem; der er noget urimeligt i, at Staten skal betale Uddannelsen, og at vi saa bagefter skal udnyttes af disse Folk. Her er der et Spørgsmaal, som jeg synes Ministeren maa tage op til Overvejelse.

Der er givet Erhvervslivet en Indrømmelse, idet det bestemmes, at man kan vælge imellem, om man vil have en Afgørelse ved Domstolene, eller om man vil have Prisaftalerne offentliggjort. Ved denne Indrømmelse til de Principper, som Ministeren har ført frem i sit Forslag, Principper, som muligvis kan have deres store Betydning, har vi altsaa givet Erhvervslivet Valg imellem, hvilken Form det vil have anvendt.

I øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa de enkelte Bestemmelser, for hvilke den ærede Ordfører har gjort saa udførligt Rede. Kun skal jeg sige, at den Form for Prisaftalsættelse, vi alle kender, at en Virksomhed siger til Forhandlerne Landet over, at de skal tage den og den bestemte Pris for Varen, vil jeg mene ogsaa er en Prisaftale, som falder ind under Loven.

Endelig vil jeg gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa de Spørgsmaal, der er stillet i Slutningen af den Del af Betænkningen, som Venstre har skrevet, og bede ham tage dem op til Overvejelse.

Naar vi har foreslaaet, at Loven kun skal gælde i 3 Aar, er det, fordi det her drejer sig om et Omraade, der ikke hidtil har været lovgivet paa, saa at vi ikke er i Stand til at bedømme, hvorledes Loven vil virke; hvis Loven i Løbet af de 3 Aar

virker, saadan som vi ønsker, kan vi jo forlænge dens Gyldighed, og faar den uheldige Virkninger, kan man ændre den eller lade den bortfalde. Efter min Mening vil den væsentlig faa indirekte Indflydelse. Erhvervslivet vil utvivlsomt foretrække at ændre sine Prisaftaler, saa at de ikke er af utilbørlig Art og derfor ikke kommer ind under Loven. Deri ser jeg den største Fordel ved en saadan Lovgivning.

Hermed anbefaler jeg Ændringsforslaget til Vedtagelse.

Christmas Møller: Den ærede Ordfører for Udvalget sluttede med at sige til de Konservative og til mig, at den Politik, der var indledet gennem mine Ord i Betænkningen, at vi vilde være med i et Arbejde paa hele dette Omraade, maatte give ham Anledning til at sige, at vi skulde passe paa, vi ikke opførte os saaledes, at der var en Tid, hvor vi vilde have alle, men at den Tid snart kunde komme, da ingen vil have os. Jeg forstaar i og for sig godt, at det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen er kommet ind paa en saadan Betragtning. Naar jeg tænker paa hele den Stilling, der er i dette høje Ting, tænker paa de meget mangelfulde Yndigheder, det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen — figurligt talt, partimæssigt selvfølgelig — er i Besiddelse af, forstaar jeg særdeles vel, at han siger: Se til os! Vi sprang til! Da vi havde den store Frygt for, at den Tid snart kom, da ingen vilde have os, tog vi den, der vilde have os!

Naar den ærede Ordfører for Udvalget sagde, at den konservative Betænkning var ejendommelig og adskilte sig noget fra de Betænkninger, man i Almindelighed ser, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at jeg tror ikke, denne Betragtning helt kan holde Stik, for det, der er Tilfældet med den konservative Betænkning, er jo netop det, at den afspejler, hvorledes Arbejdet i Udvalget er forløbet.

Jeg skal selvfølgelig ikke, saaledes som man aldrig plejer at gøre det, referere, hvad der er foregaaet i Udvalgsmoderne, men jeg tror ikke, at jeg til Belysning af, hvorledes det foreliggende Ændringsforslag er kommet til Verden, og hvor lidet gennemtænkt og gennemarbejdet det overhovedet er, kommer udenfor Rammen for, hvad man har Lov til at omtale, naar jeg siger et Par Ord om den formelle Fremgangsmaade ved hele denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen kan som Udvalgets Formand og Ordfører ikke være uvidende om, at vi afholdt det sættende Møde den 14. Januar, og